

[Sigsgaard.]

Men som man ved, lægger vi stor vægt på, at der bliver givet god besked inden en folkeafstemning, og det vil sige alsidig besked, det vil sige, at både tilhængere og modstandere kommer til orde på så vidt muligt lige fod. Enhver burde have en naturlig demokratisk ret til at høre alle synspunkter, både tilhængeres og modstanderes. Ethvert parti burde have en naturlig ret til at kunne henvende sig til hele befolkningen ikke mindst i en så vigtig sag. Sådan er det altså desværre ikke.

Vi er imod de gamle partiers dagsorden, men derfor vil vi da ikke undlade at forbedre den, og jeg skal derfor tillade mig at stille følgende ændringsforslag til den:

Efter ordene „grundlovens § 42“ indføjes:

„samt til i samarbejde med alle folketingets partier at sikre, at hele befolkningen i god tid får alsidig og grundig information om EEC, og at tilhængere og modstandere får lige muligheder også økonomisk for at informere og argumentere over for hele befolkningen.“

Det burde være en demokratisk selvfølge, at sådan ville det ske, at sådan var forholdene, men det er de jo ikke i dag. Her har altså hr. Bernhard Baunsgaard og andre, der taler smukke ord om demokrati og om alsidig oplysning, chancen for at give deres ord realitetens vægt. Jeg anbefaler, at man stemmer for dette ændringsforslag.

Formanden: Der er nu stillet følgende ændringsforslag til hr. Ivar Nørgaards forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor).

Jeg skal lade dette ændringsforslag indgå i debatten.

Hanne Reintoft: Der er unægtelig sket en hel del, siden folketinget sidst behandlede disse spørgsmål. Først og fremmest er der sket et ganske betydeligt skred i befolkningens holdning til sagen. Fællesmarkedspolitikere oplever, at de er udsat for stærk kritik, de oplever, at den overlegenhed, den politiske overlegenhed, hvormed man ligesom har villet gøre indmeldelsen i fællesmarkedet til en selvfølge og en allerede afgjort sag, ganske simpelt afvises af store dele af befolkningen. Det krav, man stilles over for i politiske debatter, er reel besked i stedet for al den lyriske Europasnak, som vi også hørte fra det konservative folkeparti i dag,

hvor man var lige ved at begynde at stå og snakke om renæssancen. Man vil fra befolkningens side have indflydelse på afgørelserne i stedet for al denne snak, i stedet for ministres og folketingsmedlemmers vilene-vidende holdning.

Jeg tror, at medlemmer af alle partier har stået ansigt til ansigt med denne voksende vrede og modstand. De, der er tilhængere, har vel også i deres egne partiers rækker oplevet modstanden, og vi andre oplever i hvert tilfælde, at man også kommer til os, selv om man måske ikke er politisk enig med os ellers, fordi man dér forventer at få saglig oplysning.

Denne udvikling har givet sig det interessante udslag, at et stor flertal af folketingets medlemmer siden sidst har anerkendt, at det var en rigtig tanke, som vort parti i hidtidige debatter har været ene om at fremføre, nemlig at det måtte være en utænkelig ting, at en beslutning om at lade Danmark opsluge af fællesmarkedet kunne tages af fem sjettedele af dette tings medlemmer, uden at befolkningen havde fået mulighed for at give sin mening til kende gennem en afstemning.

Vi er selvfølgelig glade for dette omsving. Jeg må også sige, at vi finder det virkelig interessant, at både socialdemokratiet, SF, det radikale venstre og de konservative nu kan gå ind for en folkeafstemning, ikke mindst når man erindrer og finder tilbage til, hvordan ikke alene ministre, men også oppositionspolitikere — jeg kan nævne hr. Per Hækkerup, hr. Ivar Nørgaard og hr. Aksel Larsen — indtil for nylig har afgivet erklæringer om, at fællesmarkedstilslutningen ikke var egnet for en folkeafstemning.

Dette omsving er fremfor alt interessant, fordi det er et udtryk for, at folkeopinionen nu over et aktivt og virkningsfuldt pres. Det er også et bevis på, at kampen mod fællesmarkedet ikke er forgæves, og at en yderligere aktivisering af folkestemningen har mulighed for at hindre planerne om at få os ind i dette fællesmarked.

Selvfølgelig kan ingen være blind for de taktiske overvejelser, der er forbundet med partiernes ændrede holdning, og de fremgår jo også helt klart af hr. Ivar Nørgaards tale i dag. Derfor må der også advares mod den opfattelse, at med løftet om en folkeafstemning er alt i bedste orden. En folkeafstem-